

ק"ז:

שכל זה דוחק ליישב שיטת המגן אברהם, והביא שהמנחת
חינוך מסיק מכח קושיא זו שאין יוצאים ידי חובת קידוש
בתפילה.

ג. בין הכוסות הללו אם רוצה לשתות ישתה
בביאור הלכה (סי' תע"ג ד"ה הרשות) הביא מחלוקת ראשונים
בזה, ששיטת הרמב"ן והר"ן שרק בין הכוסות יכול לשתות,
אבל אם כבר מזג והתחיל לדרוש עליו בהגדה, אינו רשאי
להפסיק באמצע. עוד דייק, שאפילו אם לא התחיל עדיין
בהגדה, רק שמזג הכוס והכין עצמו לאמירת הגדה, אסור
להפסיק. אבל דעת הבעל המאור שבכל אופן מותר לשתות,
וכן דעת התוס' (לעיל ק"ג) שרק בהלל או בברכת אשר גאלנו
אסור, אבל בשאר ההגדה מותר, וכתב שהשו"ע סתם כדעת
הרמב"ן.

ד. בין שלישי לרביעי לא ישתה
רשב"ם הביא מה שאמרו בירושלמי, שטעם הדבר הוא כדי
שלא ישתכר קודם שיקרא הלל. והרא"ש (סי' ל"ג) הביא מר'
יוסף טוב עלם שאחר כוס רביעי אסור לשתות, והקשה מנין לו
זאת, וגם מזה שבירושלמי משמע שהאיסור הוא רק משום
חשש שכרות לענין הלל, וא"כ לאחר כוס רביעיית שאין כבר
חשש שכרות, למה לא ישתה. אולם כתב הרא"ש שהמנהג
הוא שלא לשתות, וביאר שהוא משום החיוב לעסוק כל
הלילה בהלכות הפסח ובסיפור יציאת מצרים עד שתחטפנו
שינה, ואם ישתה ישתכר.

א. צריך שיזכיר יציאת מצרים בקידוש היום
ביאר רשב"ם, שלומדים שבת מפסח בגזירה שוה, ושאר
המועדים לומדים במה מצינו מפסח. אבל הר"ן (כו. בדפיו) כתב
שכל המועדות נלמדים משבת במה מצינו. ולכאורה דברי
הרשב"ם קשים, כיצד שייך ללמוד מפסח במה מצינו, והלא
יש לפרוק, מה לפסח שכל היום טוב הוא לזכר יציאת מצרים,
לכך מזכירים בקידוש שלו יציאת מצרים, מה שאין כן שאר
ימים טובים.
והמהרש"א הקשה, שאם שייך ללמוד שאר ימים טובים
מפסח במה מצינו, מדוע צריך גזירה שוה לגבי שבת, ולא
לומדים גם את שבת במה מצינו מפסח.
ויש שתירצו, שבאמת לא שייך ללמוד במה מצינו מפסח
מחמת הקושיא הנ"ל, ורק לאחר שיש גזירה שוה לשבת,
שוב יש לומר שבת תוכיח, ועל כן אפשר ללמוד במה מצינו
מפסח ושבת לשאר מועדים.

ב. צריך שיזכיר
מכאן תמה הביאור הלכה (סי' רע"א) על הפוסקים הסוברים
שיוצאים ידי קידוש מן התורה בתפילה, שהרי מבואר
בסוגייתנו שצריך להזכיר יציאת מצרים בקידוש, ובתפילה
אין מזכירין יציאת מצרים. וכתב לדחות, שאולי גזירה
שוה זו אינה אלא אסמכתא ומן התורה אין הזכרת יציאת
מצרים מעכבת בקידוש, או שמה שאומרים גאל ישראל
והשכיבנו שהיא גאולה אריכתא בסמוך לתפילת העמידה,
הרי זה חשוב כהזכרת יציאת מצרים בתפילה, אבל כתב